

L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
15 D'AGOST DE 2019
Ap 11, 19; 12, 1-6.10; 1Co 15, 20-26; Lc 1, 39-56

Aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles.

Fent una lectura simbòlica d'aquesta frase del llibre de l'Apocalipsi que hem llegit a la primera lectura, els Pares de l'Església i la tradició litúrgica hi veuen una al·legoria de Santa Maria. Més que més, quan tot seguit se'ns diu que està a punt de donar a llum un infant, amb una referència clara a Jesucrist, el Messies *que ha de governar totes les nacions*. D'altra banda, aquest text ens remet a aquell del llibre del Gènesi que parla de la victòria del llinatge de la dona sobre Satanàs representat per la serp (cf. Gn 3, 15), sobre el *drac* que deia la primera lectura. És el Fill de Maria que venç radicalment el Mal, malgrat que aquest encara és present en el món.

En la solemnitat d'avui, doncs, germans i germanes, aquesta figura de la *dona que tenia el sol per vestit*, ens porta a considerar la Mare de Déu gloriosa en la seva Assumpció, lliure de tota connivència amb el Mal. Al llarg de tota la seva vida va anar vençant el mal amb el bé i es va anar revestint de Jesucrist, el sol vingut del cel que nascut d'ella, ha visitat la humanitat per redimir-la (cf. Lc 1, 68.78). Maria viu la seva assumpció a la glòria del Crist com a fruit d'haver-lo concebut primer en el cor, ple com era d'acolliment de la Paraula divina, i després en les seves entranyes per oferir-lo a la humanitat entera. Aquest acolliment de la Paraula divina va ser una constant durant tota la vida de Maria, fins la punt que Jesús mateix la proclamà més feliç per aquest acolliment de la Paraula i per haver-la posada en pràctica, que no pas per ser la seva mare (cf. Lc 11, 27-28).

Assumpta al cel, la mare de Jesús és tota plena de Déu, tota radiant de llum divina per la gràcia que ha rebut des dels inicis de la seva existència i per haver respost generosament i promptament a la vocació que li havia estat donada. Avui l'Església, estesa d'Orient a Occident, lloa Déu pel do de Maria i, a ella, la proclama benaurada per la seva fe i per la seva fidelitat (cf. Lc 1, 45.48). Nosaltres, en aquesta casa de Montserrat, contemplem la Santa Imatge, amb el seu rostre morè radiant i somrient, i amb el seu vestit daurat, resplendent, i hi descobrim l'Assumpta a la glòria i la Reina de cel i terra, que ens ofereix Jesucrist com a germà (cf. Mt 28, 10), com a camí, veritat i vida (cf. Jo 14, 6). I, per això, la saludem: "Salve Regina; salve Reina i Mare de misericòrdia, vida, dolcesa i esperança nostra". I ella, complaguda, ens invita a fer tot el que Jesús ens digui (cf. Jo 2, 5) perquè puguem seguir-la cap a la glòria.

Aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit. La imatge d'aquesta dona, tal com la presenta el llibre de l'Apocalipsi, fa referència – segons la interpretació primera del text- a la nova Sió, a l'Església, de la qual Maria és la personificació. A la primera lectura, doncs, se'ns presenta l'Església en la seva missió de posar Jesucrist al món i se'ns diu que el *drac* vol devorar la criatura que la *dona* posava al món. És una referència a les dificultats que té l'Església per fer néixer Jesucrist en les situacions més diverses i a l'hostilitat dels qui no volen acollir-lo ni volen que la seva Paraula i la seva llum guïïn la humanitat per camins de justícia, de pau i de fraternitat.

L'Església també està revestida de la claror de Jesucrist, el seu espòs (cf. Ef 5, 25-27) que, ressuscitat, resta sempre unit a ella i la nodreix constantment amb la seva Paraula i amb la gràcia dels sagraments. Envigorida així, l'Església brilla per la

santedat de tants dels seus membres, començant per la Mare de Déu. L'Església, doncs, forta amb els dons espirituals que rep del Senyor, més enllà de la feblesa i del pecat d'alguns dels seus membres, porta Jesucrist i el seu Evangeli al nostre món, amb l'anunci de la Paraula i sobretot amb el testimoniatge de vida. I no ens ha de sorprendre que trobi dificultats, que topi amb animadversions.

Aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit. En la solemnitat d'avui som invitats, encara, a una tercera mirada. Primer hem fixat el nostre esguard en Santa Maria, la Mare de Déu gloriosa. En segon lloc, en l'Església de la qual ella és prototipus i el membre més eminent després de Jesucrist. Però també ens hem de fixar en els membres del poble cristià, en cadascun de nosaltres.

També nosaltres, pel baptisme, hem estat revestits del sol que és Jesucrist i hem rebut una vocació de santedat semblant a la de Santa Maria. I també hem rebut la missió de fer present el Crist en el nostre entorn, en el nostre món. Des del baptisme, per la nostra incorporació a Jesucrist, *som llum del món* i aquesta nostra *llum ha de brillar davant la gent*, tal com deia Jesús (Mt 5, 13.16). Ens cal, doncs, nodrir-nos d'ell i testimoniar-lo de paraula i d'obra, col·laborant a fer que el nostre entorn sigui més segons l'Evangeli, amb una vida compromesa al servei dels altres i que vagi transformant la societat. Una vida que ajudi concretament tanta gent necessitada a nivell afectiu i a nivell material; que ajudi a treballar perquè la vergonya que suposa que ningú vulgui acollir els rescatats de la mar no es doni més. Una vida, encara, que ajudi, a establir ponts i a superar l'agressivitat i les divisions en la convivència ciutadana, a lluitar contra tota mena de mal. Ens hi encoratja i ens dóna força la fe en la victòria pasqual de Jesucrist. Efectivament, el Crist ressuscitat, fill de Santa Maria, *endut cap a Déu* i entronitzat *al seu setial* –segons que deia la primera lectura– inaugura la desfeta del *drac* i del seu poder, ell ha sortit victoriós sobre tota mena de mal i sobre la mort. D'aquesta victòria, en participa plenament la Mare de Déu.

Ens estimula a posar-nos incansablement a la tasca, pensar que a la glòria on ha arribat Maria també, gràcies al misteri pasqual de Jesucrist, hi podem arribar nosaltres. Aleshores, ella ens mostrarà Jesús, el fruit beneït del seu ventre, perquè puguem participar de la seva glòria pasqual. Tal com ara ho anticipem sacramentalment en l'eucaristia.